

KŘIVOKLÁTSKEM Oty Pavla

Když roku 1970 poprvé vyšla tiskem povídka **Smrt krásných srnců**, první ze vzpomínkových příběhů o povedeném tatínku Leovi, králi křivoklátských pytláků a převozníků Karlu Proškovi, Luhu pod Branovem, řece Berounce a rybách, její autor, sportovní novinář a spisovatel Ota Pavel (vlastním jménem Ota Popper) napsal bratru Hugovi: „Jsem přesvědčen, i když přiznávám, že se mohu mýlit, že tato povídka se bude číst ještě za padesát let, až my tu nebudeme.“ Od Pavlovy předčasné smrti v roce 1973 (bylo mu 43 let), uplynula tři desetiletí a čtenářů jeho osobitých životopisných povídek, těch známějších, které se objevily ve sbírkách **Smrt krásných srnců** (1971) a **Jak jsem potkal ryby** (1974) i méně známých, které se postupem času dostaly k širšímu okruhu čtenářů z jeho literární pozůstalosti, neubývá. Spíš naopak, vyprávění Oty Pavla stále patří v české literatuře k tomu nejoblíbenějšímu. A také nejlepšímu. „Kdyby to bylo napsané anglicky, klečel by Pavlovi svět u nohou,“ prohlásil kdysi herec Jan Werich.

Zveme vás na třídnenní cestu Křivoklátskem, místy, kde Ota Pavel pobýval a o nichž psal, místy, známými nejen z jeho vzpomínkových povídek, dopisů a nedokončených próz, ale i z divadelních a rozhlasových dramaturgií či filmů, které podle nich vznikly (Zlatí úhoři, Smrt krásných srnců), místy kraje, který byl pro Otu Pavla „tak krásný a milovaný“

Mapa na cesty **Rakovnickem**

Při výletech Křivoklátskem a dalších cestách Rakovnickem nezapomínejte s turistickou mapou, kterou v roce 2006 vydal Svazek měst a obcí Rakovnicka ve spolupráci s kartografickým nakladatelstvím Zaket a s finanční podporou Středočeského kraje. Dosud nejobsáhlejší mapa Rakovnicka obsahuje i řadu dosud neznámých, nepublikovaných nebo neprávem zapomenutých výletních cílů v regionu. Kartografickou část, která vznikla na základě nového soupisu a zaměření turistických cílů, tras a služeb, doplňuje rozsáhlý vlastivědný průvodce o 12 tisících slovech, přehled pěších a cyklistických tras a vybraných kontaktů včetně informačních center. Mapa v měřítku 1 : 60 000 je v prodeji za doporučenou cenu 40 Kč.

1 - Křivoklát, 2 - Skryje

www.Rakovnicko.info
turistický průvodce Rakovnickem

Prospekt vydal v roce 2006 Svazek měst a obcí Rakovnicka se sídlem v Rakovniku za přispění Středočeského kraje.

Texty a grafická úprava: Roman Hartl. Fotografie: Radomír Dvořák, Roman Hartl. Na titulní straně úryvek z povídky Potok pana inženýra.
Kontakt: region@rakovnicko.info

KŘIVOKLÁTSKEM Oty Pavla

DEN 1.

Ten potok je krásný jako náhrdelník z diamantů. Bublá a jenom tady mírného kopečka smřčinatými lesy kde létají bachraté včely a skáčí buřáky. Křišťalové studánky a to je vidět na vědno. Běloučný písek, kameny a vrbky se sklánějí nad tůňkami. A tady a kameny, jsou pstruzi. Nikdo neví jak staletí, snad tisíciletí. Když je vyndají jak buchtíčky a jsou skoro teplé oranžové a velcí karminové černé touláky z neznámých moří

www.Rakovnicko.info

Středočeský kraj

Den první Údolím zlatých úhořů

Pěší túra z Křivoklátku do Skryje (celkem 15,7 – 18,5 km).

Popis trasy:

Z Křivoklátku, ŽST (trať č. 174 Rakovník – Beroun), po pěší KČT **6053** na rozcestí u mostu v Roztokách **2,5**. Dále po pěší KČT **0001**: Nezabudický mlýn **6,5** – Nezabudice **7,5** – V Potocích, rozcestí **8,5**. Dále podél proudu potoka k hostinci U Rozvědčicka **9,5**. Dále po silnici proti proudu řeky kolem Čertovy skály k rozcestí u bývalého Kourimického přivozu **12**. Dále po pěší KČT **0001** k mostu přes řeku Berounku v Luhu u Skryj **15,5**. Dále podle zvoleného ubytování:

- 1) Vodácké tábořiště Ahoj, Skryje. Po místní komunikaci od mostu po pravém břehu řeky proti proudu řeky do kempu Ahoj **16**.
- 2) Penzion Trilobit, Škola v přírodě, Skryje. Po pěší KČT **0001** do Skryj **16,5**.
- 3) Chata Pohoda. Po pěší KČT **3075** do chatové osady u mostu na levém břehu řeky **15,7**.
- 4) Rekreační zařízení města Rakovníka. Po pěší KČT **0001** do Skryj, **16,5**. Dále po místní komunikaci jihozápadně do RZ města Rakovníka **17,5**.
- 3) Camping Na Slapnici. Po pěší KČT **0001** přes Skryje do kempu Slapnice **18,5**.
- 4) Zotavovna Šlovice. Po pěší KČT **3075** do Šlovic **18**. Dále po místní komunikaci vlevo před vsí do zotavovny **18,5**.

Ubytování:

Chata Pohoda, u skryjského mostu, telefon: 311 512 018
Rekreační zařízení města Rakovníka, Skryje, telefon: 724 366 919
Zotavovna Šlovice, Šlovice 146, telefon: 313 550 114
Penzion Trilobit, Skryje 48, telefon: 313 553 042, 737 545 190
Camping Na Slapnici, Skryje, telefon: 313 553 032, 736 777 339
Vodácké tábořiště Ahoj, Skryje, telefon: 723 492 625
Škola v přírodě, Skryje, telefon: 313 550 224

Podrobnější informace o ubytovacích zařízeních ve Skryjích a okolí a dalších ubytovacích zařízeních na Křivoklátsku najdete na internetových stránkách www.Rakovnicko.info.

Občerstvení, jídlo:

Hostinec U Rozvědčicka, Nezabudice (u řeky)
Občerstvení U Vydry, Skryje (tábořiště Ahoj)
Restaurace penzionu Trilobit, Skryje

Nezabudický mlýn

Vzpomínky na Nezabudický mlýn, „bílý jako mouka, co se v něm mlela,“ mlýn, o kterém v dětství bájil, že v něm čerti Pacufáři za temných nocí hrají pekelný mariáš, byly pro Pavla velkou posilou ve vážné nemoci, již v posledních letech života trpěl. „Nejvíc jsem myslel na Křivoklátsko. Na Nezabudický mlýn a jeho stále světlíčko, které tam zářilo pro pytláky i pro četníky. Když jsem pomalu umíral, viděl jsem především řeku, která v mém životě znamenala nejvíc, a kterou jsem měl rád.“ Proti mlýnu u jezu chytával ryby, tady s tatínkem a převozníkem Proškem lovil parmy, které měly tělo jako krásná stříbrná letadla na dálkových

tratích, tady potkal za bouřlivého poledne zlaté úhoře, na které čekal celé roky. „Zdvihli se ze dna jako stáda antilop. Vždycky našli mou návnadu a brali ji okamžitě jako slepice.“ V povídce Zlatí úhoři zapsal také historku o šestikilovém úhoři, kterého kdysi chytil nezabudický mlynář Čech. „Dal ho do necek na pařený prasat a lidé z vesnice se na něj jezdili dívat jak na anakundu do cirkusu.“ Z rodu mlynářů Čechů byl inženýr Jaroslav Čech z vily ve stráni nad mlýnem, král rybářů Křivoklátska, na nějž Pavel vzpomínal v povídce Potok pana inženýra.

Nezabudice

V Nezabudicích se narodil voják, legionář a rozvědčík Jaroslav Franěk (1897-1943). Bezvadný chlap, napsal o něm Ota Pavel v povídce Malý pstruh. „Býval rozvědčíkem v Indočíně, v Anamu. Když se vrátil, tak tu na rozcestí šedivých silnic pod Nezabudicemi postavil dřevěný stánek s pivem, rumem a žlutou limonádou a nazval jej Anamo.“ To bylo v roce 1931. O tři roky později otevřel o kus dál, při ústí Skřivaňského potoka do řeky Berounky, výletní hostinec U Rozvědčicka. Za druhé světové války byl Franěk zatčen nacisty a za účasti v odboji roku 1943 popraven v Berlíně.

V Nezabudicích je pohřben převozník Karel Prošek.

Hostinec U Rozvědčicka

Hostinec U Rozvědčicka byl první místem na Křivoklátsku, kam Ota Pavel s rodiči a bratry jezdili na letní byt. Pobyli tu však jen dvě léta. „Nebylo to ono,“ vysvětluje Pavel v povídce Smrt krásných srnců. „V sobotu a v neděli tam byl krával. Přijely spousty trempíků, čundráků, vandráků a kovbojčků a z tiché hospůdky udělali peklo hodné Západu. Po jedné takové bouřlivé noci byl tatínek donucen najít selskou chalupu. A tak nás naložil na škunera a plul k domečku pod Bránovem, kde se říkalo v Luhu.“

Údolí Skřivaňského potoka

V hlubokém údolí Skřivaňského potoka, krásného „jako náhrdelník z perel, anebo členka z diamantů“, který se při hostinci U Rozvědčicka vlévá do řeky Berounky, prožil Ota Pavel snad nejvíce příjemných chvil ve svém životě, alespoň tak o tom psal v dopise bratru Hugovi v roce 1967. „Nevím, čím to je, ale když jsem šel s prutem údolím, to mi bylo vždycky nejlépe.“ Ve Skřivaňském potoce poblíž hájovny Gypsárny (1 km z rozcestí V Potocích po pěší KČT **1004**), chytil svého prvního pstruha, kterého donesl statečné paní Fraňkové z hostince U Rozvědčicka, které fašisti odvedli mužě.

Čertova skála

„Žili tam v tom kraji krásní lidé,“ začíná odstavec povídky Smrt krásných srnců o tuláku Bambasovi, který chytil ryby pod Čertovou skálou. „Jeho život mě okouzloval a ještě v pozdějších letech, kdy si jiní přáli být spisovatelé nebo letci, přál jsem si být Bambasem,“ napsal Pavel. Bambas od jara do zimy nepracoval, v zimě málo, spal v polorozbořeném chatce, přikrýval se opelichanou kůží z jelena a uměl fantasticky chytat ryby všemi dovolenými a hlavně nedovolenými způsoby. „Maminka mě s Bambasem nerada viděla, bála se, že mě kazí. Bohužel se mu to nepovedlo.“ Čertova skála má podle pověsti jméno podle čerta Kramperáka, který z ní lámal kámen na stavbu mostu přes řeku Berounku. Pověst zmiňuje také Ota Pavel a přidává ještě druhou verzi, podle níž dala skále název příhoda myslivce, který o skále zakopal a přitom mu z kapsy vypadla a vytila se láhev čerta.

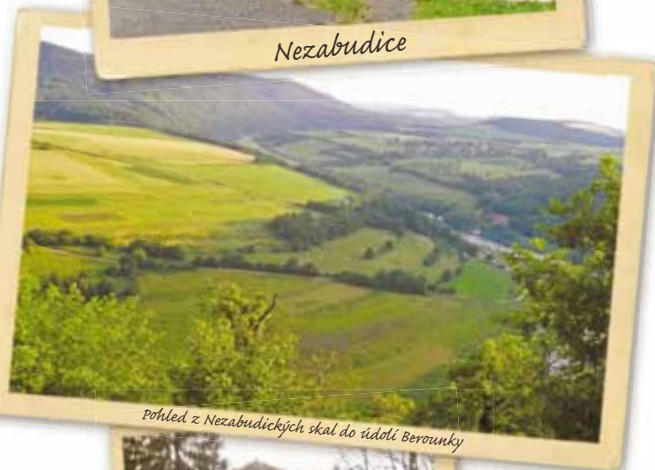
Nezabudice

Údolí skřivaňského potoka

Berounka u Skryj

Pohled z Nezabudických skal do údolí Berounky

Hostinec U Rozvědčicka